

Trekwaarnemingen:

Op iedere zaterdagmorgen van 23 september tot 28 oktober a.s. worden weer waarnemingen gedaan naar trekkende vogels. Verzamelen bij de Hoge Top in de Noordduinen (waar fietspad van Bosweg en fietspad van Duinweg bij elkaar komen). Waarnemingen beginnen om 7.30 uur.

Secretaris

AFLOSSING VAN DE WACHT

Een dezer dagen zullen (als de leden er mee akkoord gaan) Kees Verweij en ondergetekende van functie wisselen. Kees gaat het voorzitterschap van mij overnemen.

Je komt gauw in de verleiding om op zo'n moment wat weemoedig te gaan terugblikken. Er is ook reden genoeg om herinneringen van meer dan tien jaar "Vogelclub" op te halen. Als je denkt aan de vriendschap en de sfeer in onze vereniging, aan de weekeinden op Vlieland en Terschelling, de acties die we met wisselend succes voerden, aan het uitgroeien van een clubje van een man of zes tot een vereniging met honderden leden en twee zustergroeperingen het Vogelasiel en het I.V.N. Als ik het goed heb, werd onze vereniging op een excursie naar Zeeland opgericht.

Maar toch, er is geen enkele reden voor een weemoedige terugblik. Integendeel er ligt voor onze vereniging nog een lange weg vooruit. Ik hoop nog een flink eind op die weg mee te lopen.

Als je zou verwachten, dat in 1978, 8 jaar na het Natuurbeschermingsjaar 1970, de natuurbeschermingsgedachte algemeen zou zijn, kom je toch bedrogen uit. Goed, je bent dan wel geen ongevaarlijke gek meer, zoals vroeger tegen mensen als Johan Moerkerk, Jan Hoek en Cees v.d.Luijt werd aangekeken. De meeste mensen vinden een vogeltje en een plantje echt wel aardig. Als er echter commerciële belangen op het spel staan, als natuurbescherming geld gaat kosten, veel geld soms, dan geven veel mensen niet thuis. Vaak met prima argumenten zoals werkgelegenheid, gebrek aan geld, noem maar op. Dan moet er een spoorweg langs het Naardermeer komen, dan moet het Plateau van Margraten worden afgegraven, dan moet er een motel bij de Ruigenhoek komen en ga zo maar even door.

We vergeten dan wel, dat we bezig zijn de kip met de gouden eieren te slachten. Dat het welzijn nog meer wordt opgeofferd aan de welvaart. Het motto van het Natuurbeschermingsjaar was: Natuurbescherming is zelfbescherming. En dat geldt nu in 1978 nog te meer. Niet dat dit het enige argument mag zijn. Ik geloof dat de natuur om ons heen zo waardevol is, zo onvervangbaar, dat alleen daarom bescherming, een opdracht voor de mens is.

Toch voel ik me in dit opzicht een onverbeterlijke optimist. Ik geloof in de mens en in het gezonde verstand. Onze houding en onze argumenten zullen eens een meerderheid vinden.

Als ik zo op een natuurcursus een flinke groep mensen verschillende avonden aan het "blokken" zie, als ik de zaal van de Rank op een film- of dia-avond zo vol met geïnteresseerden zie, dan zeg ik 'we zijn op de goede weg. We komen er'. Ik zou een stukje schrijven om Kees Verweij als de komende voorzitter aan te kondigen, maar ik merk, dat het wat uit de hand is gelopen. Niettemin, Kees, welkom als voorzitter.

W.Baalbergen
